

til udleje af sociale boligforetagender, jfr. kap. XV i lov om boligbyggeri.

3. Beboelsesejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før 1890, medmindre de er fredet i henhold til lov om bygningsfredning, eller det stedlige boligtilsyn skønner, at de ikke er uegnede til fortsat anvendelse som boliger for mennesker, jfr. §§ 8-10 i lov om boligtilsyn. Såfremt ejendommen omfattes af lov om boligtilsyn §§ 8-10, men manglerne kan afhjælpes, og dette sker ved ejerens eller lejernes foranstaltning, finder loven anvendelse.“

§ 9 gav i sin oprindelige form erhververen af en endnu ikke fuldført lejlighed adgang til at træde tilbage i alle tilfælde, hvor han ikke var gjort bekendt med en beregning af opførelsesudgifterne og en opstilling over finansiering og drift. Bestemmelsen ændredes således, at den alene fastslår en egentlig *oplysningspligt*.

Ikrafttrædelsestidspunktet fastsattes til den 1. juli 1966.

Lovforslaget var udarbejdet på grundlag af en betænkning, afgivet af det såkaldte *ejerlejlighedsudvalg* (betænkning nr. 395, 1965), der var nedsat på initiativ af venstre og det konservative folkeparti. Boligministeren gav i marts 1965 tilsagn om at fremsætte lovforslaget, men gav ved fremsættelsen i maj måned 1965 udtryk for den opfattelse, at den gældende retstilstand rummede tilstrækkelige muligheder for, at brugerne af en etageejendom kunne komme til at eje ejendommen, og at der ikke var behov for særlig lovgivning om disse kollektive former for ejerlejligheder.

Ved 1. behandling af nærværende lovforslag bemærkede *Axel Ivan Pedersen* (S), at hans parti ikke var tilhænger af ejerlejlighedssystemet og kun havde givet tilslutning til et lovforslag med en konkret afgrænsning af systemets anvendelse. Han fremhævede en række efter hans opfattelse åbenbare ulemper ved forslaget af inflatorisk, skattemæssig og administrativ karakter, men fandt ingen fordele. Hvis man trods dette ønskede systemet gennemført, ville hans parti dog være indforstået med, at det skete.

Såvel venstres som det konservative folkepartis ordfører (*Ib Thyregod* og *Thestrup*) fremhævede fordelene ved ejerlejlighedssystemet, som navnlig gav sig udslag i en øget opsparing og en øget beskyttelse mod opsigelser. De fandt imidlertid, at lovforslaget på usaglig måde og i alt for høj grad begrænsede systemets anvendelsesområde, og ville i udvalget arbejde for en udvidelse af lovforslaget.

Også *Else-Merete Ross* (RV) var positivt indstillet til tanken